

دکتر رابرت پترسون، الهیات لوقا-اعمال رسولان، جلسه ۱۲، جانسون - چگونه باید اعمال رسولان را بخوانیم؟ دستورالعمل‌ها

من دکتر رابرت ای. پترسون هستم در تدریسش در مورد الهیات لوقا-اعمال رسولان. این جلسه شماره ۱۲ است، دنیس جانسون. چگونه باید اعمال رسولان را بخوانیم؟ دستورالعمل‌ها

پس از نگاهی به اندیشه‌های مقدماتی اف. اف. بروس در مورد کتاب اعمال رسولان، به سراغ اثر دنیس می‌روم. گوش دادن به P&R جانسون، پیام اعمال رسولان در تاریخ رستگاری، منتشر شده توسط انتشارات لوقا.

چه کسی به اعمال رسولان نیاز دارد؟ سناریوی اول. کلیساها به خواب می‌روند. گروه‌های کوچک به خودشان می‌پردازند. مطالعات کتاب مقدس و کلاس‌های مدرسه یکشنبه در مسیرهای قابل پیش‌بینی و فرسوده قدم می‌گذارند.

عبادت تبدیل به یک امر عادی می‌شود. شهادت دادن تبدیل به کار متخصصان می‌شود. و دلسوزی؟ ببینم. پنجشنبه‌ی آینده یک ساعت باز هستم.

وقتی آشنایی و انس، رضایت و آسودگی خاطر را به ارمغان می‌آورد، وقتی نظم و ترتیب به نظمی خشک و بی‌روح تبدیل می‌شود، عاشقان عیسی احساس می‌کنند که چیزی اشتباه است. آنها می‌دانند که اوضاع همیشه اینطور نبوده است و به کتاب مراجعه می‌کنند تا دوباره ببینند چه چیزی برای کلیسای مسیح واقعاً عادی است.

به طور خاص، وقتی غیرت ما کم می‌شود و تمرکزمان محو می‌شود، باید به لوقا، همکار رسولان و مستندکننده اعمال خداوند، گوش فرا دهیم، زیرا او اعمال روح را با کلمات روح بازگو می‌کند. ما به اعمال رسولان نیاز داریم. سناریوی دوم.

احساسات با تب و تاب فراوان جاری می‌شوند و شادی بازگشت به جمع خدا را ابراز می‌کنند. میزان تولد دختران و پسران خدا به شدت افزایش می‌یابد و نوزادان برای غذا و مراقبت فریاد می‌زنند. کلیساها سریع‌تر از آنکه باغبانان بتوانند آنها را کود دهند، تربیت کنند و هرس کنند، جوانه می‌زنند.

چوپانان دروغین در میان بره‌های تازه متولد شده می‌خزند تا آنها را از گله جدا کنند. سنگ‌های زنده، که به تازگی از معادن بت‌پرستان با لبه‌های تیز تراشیده شده‌اند، در خانه معنوی جدید مسیح بر روی یکدیگر ساییده می‌شوند و اصطکاک آنها گرما تولید می‌کند. نفس حیات روح با چنان نیروی می‌وزد که همه از تعادل خارج می‌شوند.

وقتی آتش بیداری روحانی کلیسا را شعله‌ور می‌کند، وقتی زلزله در حضور مقدس و مهربان خدا رخ می‌دهد، وقتی پیام شاد قدرت رحیمانه مسیح، مردمی را که امید خود را از دست داده‌اند در بر می‌گیرد، آنگاه نیز باید به عمل روی آوریم. متأسفانه، شادی رستگاری می‌تواند ساختگی باشد. بدون فروتنی قلب، می‌توان اوجی پوچ و توخالی داشت.

شور و اشتیاق می‌تواند به جای تمرکز بر کسی که شایسته‌ی پرستش است، بر خود متمرکز شود. اقتدار سرشار از روح می‌تواند برای سود شخصی جعل شود و به فرزندان عیسی و نام او آسیب برساند. اگر قرار است نهال‌های ایمان ثمره‌ی پایدار داشته باشند، باید از کلام تغذیه شوند و در حقیقت پرورش یابند.

کودکان نوپای خدا باید از او بشنوند که زندگی کلیسایی در مسیح چیست. وقتی روح ما را تکان می‌دهد، به همان اندازه که وقتی نیاز به تکان خوردن داریم، باید به سنگ محک کلام روح برویم. ما به اعمال رسولان نیاز داریم.

صرف نظر از شرایط ما به عنوان کلیسای عیسی مسیح، و هر کجا که در میان ملت‌ها پراکنده باشیم، جلد دوم لوقا، که ما آن را اعمال رسولان می‌نامیم، فراخوان خدا برای به یاد آوردن و تأمل در طرح او برای کلیسایش و بررسی مجدد این است که چگونه مشارکت ما با طرح اولیه مطابقت دارد یا ندارد. همانطور که به آن روزهای هیجان‌انگیز گذشته بازی گردیم، می‌بینیم که رساله‌های عهد جدید، دستورالعمل‌هایی برای زندگی، در تاریخ واقعی شرح داده شده‌اند. تاریخ اعمال رسولان، به هر حال، واقعی است.

پر از افرادی است که با هم کنار نمی‌آیند، با هم ارتباط برقرار نمی‌کنند و همیشه مشتاقانه به استقبال چالش شاگردی نمی‌روند. از سوی دیگر، این تاریخ در نشان دادن تأثیر قدرتمند عیسی که به واسطه‌ی تلاش روح، به واسطه‌ی قدرت آرام اما نامرئی روح، در میان آن افراد ناقص قیام کرد و بر تخت سلطنت نشست، نیز واقعی است. چگونه باید اعمال رسولان را بخوانیم؟ دو سوال حیاتی

، واضح است که ما به نوری از روزهای اولیه کلیسا نیاز داریم تا بر کلیساهای امروز ما بتابد. با این حال یادگیری آنچه خدا می‌خواهد ما از اعمال رسولان بیاموزیم، امری بدیهی و آسان نیست. روح خدا در اعمال رسولان نه به شکل دستورالعمل‌های صریح یا پاسخ‌هایی متناسب با سوالات قرن بیستم یا بیست و یکم، بلکه به شکل روایت تاریخی سخن می‌گوید.

هر زمان که در کلام خدا، روایت‌هایی از وقایع گذشته را می‌یابیم، با دو سوال اساسی روبرو می‌شویم. اول حکم خدا در مورد آن وقایع چیست؟ دوم، خدا قصد دارد ما از آنچه در آنجا و پس از آن اتفاق افتاده است، چه چیزی بیاموزیم؟ حکم اخلاقی خدا در مورد وقایع روایت شده چیست؟ واضح است که خدا هر عمل و رویدادی را که خواستار ثبت در کلام خود است، تأیید نمی‌کند. روایت‌های کتاب مقدس مملو از روایت‌هایی از اعمال زشت، شهوانی، احمقانه و خشونت‌آمیز انسان‌ها است که خداوند همه آنها را به شدت محکوم می‌کند، زیرا راویان کتاب مقدس به طرق مختلف به خواننده نشان می‌دهند.

تاریخ عهد عتیق پیوند نزدیکی با تورات، قانون قوم بنی‌اسرائیل دارد. همانطور که ساختار کتاب مقدس عبری نشان می‌دهد، وفاداری خداوند و وفاداری یا بی‌وفایی بندگان در تاریخ نبوی به عنوان شهادتی جدی و هشدار برای نسل‌های آینده ثبت شده است. در اعمال رسولان نیز همینطور است.

اعمالی ثبت شده‌اند که ارباب کلیسا به وضوح آنها را تأیید نمی‌کند. برای مثال، ما درباره ریاکاری حنا و سفیره، تلاش شمعون سامری برای قدرت، طمع نقره‌کاران افسسی و حسادت رهبران یهودی می‌خوانیم. در چنین مواردی، به راحتی می‌توانیم درک کنیم که خداوند نمی‌خواهد کلیسای امروز هر آنچه را که در صفحات اعمال رسولان می‌خوانیم، تکرار کند.

اول، حکم اخلاقی خدا در مورد وقایع روایت شده چیست؟ دوم، چه چیزی برای کل کلیسا به منظور جلب توجه همه اعصاب، معیار است؟ این سوال دوم، مسئله دشوارتری را مطرح می‌کند. وقتی درباره یک رویداد یا عملی در تاریخ کتاب مقدس که خدا آن را تأیید می‌کند، می‌خوانیم، آیا باید فرض کنیم که او می‌خواهد آن، ویژگی امروزه توسط ما بازتولید شود؟ به عنوان مثال، ابراهیم به دلیل تمایلش به قربانی کردن پسرش اسحاق

مورد ستایش خدا قرار گرفت. پس آیا باید از ابراهیم تقلید کنیم یا به طور دقیق‌تر، اگر باید از ابراهیم تقلید کنیم، چگونه باید این کار را انجام دهیم؟ آیا باید با قربانی کردن فرزندانمان از عمل او تقلید کنیم؟ یا باید از نگرش او در ایمان تزلزل‌ناپذیر و وفاداری مطلق به خداوند تقلید کنیم؟ به همین ترتیب، وقتی در اعمال رسولان و در کلیسای اولیه می‌خوانیم، هیچ کس ادعا نمی‌کرد که هیچ یک از دارایی‌هایش متعلق به خودش است، بلکه آنها هر آنچه را که داشتند، با هم تقسیم می‌کردند.

چه درسی باید برای زندگی مشترک امروزان بیاموزیم؟ آیا باید این ستایش از آمادگی کلیسای اولیه. NIV. ۴۳۲ برای سهمیم شدن را به عنوان اشاره‌ای از جانب خدا بدانیم که او خواهان اشتراک‌گرایی اقتصادی رادیکال است، نه کمونیسیم، اشتراک‌گرایی در کلیسای امروز؟ یا درس فراتر از فرهنگ این متن، پاسخی عمیق‌تر از تقلید صرف را می‌طلبد، یعنی تعهدی قلبی و ریشه‌ای به رفاقت پرهزینه، هر چقدر هم که هزینه داشته باشد، برای ابراز وحدت ما در عیسی؟ می‌توانم اضافه کنم که دوستی را می‌شناسم که پایان‌نامه کارشناسی ارشد خود را در مورد آن قسمت‌هایی از اعمال رسولان نوشته است که در آن مردم همه چیز را به اشتراک می‌گذارند و پول و زمین خود را برای کمک به دیگران می‌دهند. پایان‌نامه او این بود که خدا از کلیسا چنین چیزی را نمی‌خواهد، اما یکی از نتیجه‌گیری‌های او این بود که این یک الگوی ممکن برای کلیسا در مکان‌ها و زمان‌های خاص است.

و او گفت فقط بگویم که فکر کردم جالب بود. بار دیگر، او با برادرمان، دنیس جانسون، موافق است که این دستور داده نشده است. اما شاید وقتی می‌گویید که ممکن است یک کلیسا به طور موقت، در زمینه‌های خاص و به دلایل خاص در زمان‌های خاص، از این الگو پیروی کند، از جانسون فراتر می‌رود.

دو پاسخ افراطی. پاسخ اول این است که معضل ما، مشکل سابقه تاریخی نامیده شده است. چگونه تصویر تاریخی کلیسای اولیه در اعمال رسولان، سابقه هنجاری برای کلیسای امروز است؟ دو پاسخ افراطی ممکن است به این سوال داده شود.

اولاً، هر آنچه در کتاب اعمال رسولان مورد تأیید خداوند است، باید در کلیسای امروز نیز بازتولید شود. برخی از اعضای پنطیکاستی و کاریزماتیک کلیسا طوری صحبت کرده‌اند که گویی هر آنچه در کتاب اعمال رسولان خوب است، در کلیسای امروز نیز دیده می‌شود. کاش می‌توانستیم کتاب مقدس را جدی بگیریم.

برخی از اعمال رسولان ۲ نتیجه می‌گیرند که تعمید روح‌القدس مدت‌ها پس از ایمان آوردن ما به مسیح به مؤمنان می‌رسد. برخی دیگر معتقدند که رهبران کلیسا باید توسط لوط، فصل ۱، انتخاب شوند، یا کسانی که در روح‌القدس هستند می‌توانند با خیال راحت با مارها برخورد کنند، فصل ۲۸. با این حال، من کسی را نمی‌شناسم که این پاسخ را به طور مداوم به کار ببرد.

اگر این کار را بکنیم، باید نتیجه بگیریم که تمام موارد زیر باید در هر کلیسایی یافت شود. دنیس جانسون دو پاسخ افراطی را بررسی می‌کند. اولاً، هر آنچه در اعمال رسولان مورد تأیید خداوند است، باید در کلیسای امروز نیز تکرار شود.

حالا او دارد بحث پوچی و بی‌معنی بودن این چیزها را مطرح می‌کند. اگر واقعاً از این اصل به طور دقیق پیروی کنیم که هر چیزی در اعمال رسولان باید امروز هم اجرا شود، باید نتیجه بگیریم که تمام موارد زیر باید در هر کلیسایی یافت شود. الف (حواریونی که با عیسی در جلیل قدم زده بودند و شاهد عینی رستخیز او بودند).

ب. روح‌القدس به صورت زلزله و غرش باد نازل می‌شود. ج. فرشتگان واعظان را از زندان بیرون می‌آورند. د. تنبیه کلیسا با مجازات اعدام آنی که از جانب خدا اعمال می‌شود.

ما اینجا تقریباً در یک وضعیت هستیم. مشکل واقعی این است که پاسخ «همه چیز» خود با الهیات عهد جدید ناسازگار است. اعمال رسولان، به همراه بقیه عهد جدید، نشان می‌دهند که چیز خاصی در مورد حواریونی که توسط عیسی انتخاب شدند تا گواهی بر رستاخیز او باشند، وجود دارد.

اعمال رسولان ۱:۲ و ۳، اعمال رسولان ۱:۲۲، اعمال رسولان ۲:۲۳ و بعد از آن. اعمال رسولان ۱:۲ و ۳ عیسی از طریق روح القدس به رسولانی که برگزیده بود، فرمان داد.

او پس از رنج کشیدن، با دلایل فراوان، خود را زنده به آنها نشان داد و در طول چهل روز بر آنها ظاهر شد و درباره پادشاهی خدا صحبت کرد. و سپس آیه ۲۲. وقتی آنها جایگزینی برای یهودا انتخاب می‌کنند، او باید یکی از مردانی باشد که در تمام مدتی که خداوند عیسی در میان ما رفت و آمد می‌کرد، ما را همراهی کرده است.

اعمال رسولان ۱:۲۱، ۲۲. از زمان تعمید یحیی تا روزی که او از میان ما بالا برده شد. یکی از این مردان باید با ما شاهد رستاخیز او باشد.

یا در مورد آیه ۲:۳۲ چطور؟ پطرس می‌گوید که این عیسی را خدا برخیزانید و همه ما شاهد آن هستیم. اعمال رسولان ۲:۳۲. رسولان به همراه انبیا، انبیای عهد جدید، پایه و اساس کلیسا را تشکیل دادند.

افسسیان ۲:۲۰. البته عیسی مهمترین است. او سنگ زاویه است.

خود مسیح عیسی سنگ زاویه است. پولس در افسسیان ۲:۱۹ خطاب به غیریهودیانی که ایمان نیآورده‌اند و اکنون ایمان آورده‌اند می‌گوید: «پس شما دیگر غریب و بیگانه نیستید، بلکه همشهری مقدسین و اعضای «خانواده خدا هستید».

بر پایه و اساس، اینجا، رسولان و پیامبران بنا شده است. خود عیسی مسیح سنگ بنای آن است. پولس با استعاره‌ی عمارت ادامه می‌دهد.

بنابراین، شهادت رسولان توسط خود خدا از طریق آیات و معجزات تأیید شد. عبرانیان ۲، ۳ و ۴. دوم قرن‌تین ۱۲:۱۲ درباره آنچه اف. اف. بروس قبلاً به آن اشاره کرده بود، صحبت می‌کند، زیرا نشانه‌های یک رسول واقعی با نهایت صبر، با آیات و معجزات و کارهای عظیم در میان شما انجام شد. ما باید انتظار داشته باشیم که آنها برخی از وقایع شگفت‌انگیز مرتبط با رسولان را منحصر به فرد بدانند.

آنها نشانه‌های قابل مشاهده‌ای هستند که مانند معجزات خدمت زمینی عیسی، رستگاری را آشکار می‌کنند که عمیق‌تر و فراتر از آن چیزی است که چشم می‌تواند ببیند. این اعمال قدرت در دنیای مرئی، شفای پنهان قلب را نشان می‌دهند و پیش‌نمایشی از تجدید کیهانی را که با بازگشت عیسی همراه خواهد بود، ارائه می‌دهند. بنابراین، کلیسای که امروزه نه تنها این نشانه‌های قدرت بنیادی را که در اعمال رسولان می‌بینیم، به نمایش می‌گذارد، ناقص یا غیرمعنوی نیست.

بلکه، ممکن است کلیسای باشد که بر منحصر به فرد بودن مرگ و رستاخیز عیسی تمرکز می‌کند و به نقش ویژه رسولان به عنوان شاهدان آن نقطه عطف رستگاری احترام می‌گذارد. از سوی دیگر، منحصر به فرد بودن دوره رسولان نباید تا جایی مورد تأکید قرار گیرد که هیچ نقشی در شکل‌گیری زندگی امروز ما به عنوان شاگردان عیسی برای اعمال رسولان قائل نشوند، همانطور که در نقطه مقابل، این اشتباه وجود دارد.

بنابراین آنچه دنیس جانسون در مورد آن صحبت می‌کند این است که چه مقدار از اعمال رسولان را می‌توان کرد. امروزه کپی کرد

دو پاسخ افراطی. همه چیز باید بازتولید شود. این غیرممکن، پوچ و ناسالم است

دوم، یک پاسخ افراطی که باید رد شود این است که هیچ چیز برای کلیسای امروز هنجار نیست. بیایید ببینیم جانسون چگونه این پاسخ را بررسی می‌کند. باز هم، جای تردید است که کسی به طور مداوم به این دیدگاه افراطی پایبند باشد.

آیا کلیسای هست که بگوید ما نباید بشارت بدهیم؟ مردم نیازی به ایمان به عیسی ندارند؟ آیا نباید کلیسا تشکیل دهیم؟ اما وقتی سرزندگی حیات کلیسای اولیه، وضع موجود خودمان را به چالش می‌کشد، ممکن است وسوسه شویم که استدلال کنیم اگرچه کتاب اعمال رسولان به طور دقیق دوران طفولیت کلیسا را توصیف می‌کند، اما قرار نیست این توصیف، زندگی امروز ما را هدایت کند. به عنوان مثال، برخی، جمع‌آوری منابع توسط مسیحیان اولیه را منحصراً به شرایط غیرمعمول روزهای پس از پنطیکاست نسبت می‌دهند، زمانی که زائرنی که به موعظه پطرس ایمان آورده بودند، پس از عید برای آموزش در آنجا ماندند. بنابراین در اینجا هیچ چالشی برای شیفتگی آمریکایی‌ها به اموال خصوصی‌شان وجود ندارد.

برخی دیگر، استراتژی دفاعی پولس در آتن را به عنوان استفاده نادرست از استدلال فکری مورد انتقاد قرار داده‌اند، اگرچه لوقا و روح خدا سخنرانی پولس در تپه مارس را به عنوان نمونه‌ای مثبت از اعلام انجیل ذکر می‌کنند. برخی می‌گویند، نه، نه، شما مردم را برای پادشاهی خدا به بحث نمی‌کشانید. شما مردم را برای پادشاهی خدا به بحث نمی‌کشانید.

شما این نوع عذرخواهی‌های سکولار را انجام نمی‌دهید. شما فقط انجیل را موعظه می‌کنید. خوب، شما انجیل را موعظه می‌کنید، اما پولس در سخنرانی‌های مختلف خود به گروه‌های مختلف، به یهودیان، نشان می‌دهد که سخنرانی‌های او با سخنرانی‌هایش با بت‌پرستان بسیار متفاوت است.

و نکته مهم، همانطور که جانسون نشان می‌دهد، این است که لوقا و روح القدس هر دو الگو را ستایش می‌کنند. این پاسخ افراطی برای رهایی ما از مسئولیت، زمانی که چیزی ما را ناراحت می‌کند، یا هدفی را که از نوشته‌های لوقا پدیدار می‌شود، نقض می‌کند، مطرح نمی‌شود. لوقا مطمئناً به نوشتن تاریخ علاقه دارد، اما او تاریخ را بی‌طرفانه و برای ارضای کنجکاوی تاریخی نمی‌نویسد.

او به تئوفیلوس و کسانی مانند او می‌نویسد که در پیام عیسی تعلیم دیده‌اند، اما به یک روایت کتبی کامل و منظم نیاز دارند تا پیام تغییر دهنده زندگی که شنیده‌اند را تأیید کنند. جالب است؛ قبلاً اشاره کردیم که محققان در مورد اینکه آیا در مقدمه، به ویژه در انجیل لوقا که برای اولین بار از تئوفیلوس نام برده شده است، او همچنین در اعمال رسولان ۱:۱ به عنوان حامی، اگر بخواهید، کتاب اعمال رسولان، شخصی که این کتاب به طور خاص به او اختصاص داده شده است، ذکر شده است، بحث این است که آیا او از قبل مؤمنی بوده که نیاز به تأیید داشته یا کافر بوده است؟ و تاکنون منابع مختلفی که بررسی کرده‌ایم، او را مؤمن دانسته‌اند.

من مثل آنها متخصص نیستم، اما در این مورد با آنها موافقم. در میان انجیل‌نویسان عهد جدید، تنها لوقا دنباله‌ای بر زندگی زمینی عیسی نوشته است. این ممکن است به این دلیل باشد که او برای افرادی می‌نویسد که فاقد تماس حضوری با شاهدان عینی رسولان بوده‌اند.

در هر صورت، انجیل لوقا نمونه‌ی بسیار خوبی از این امر است. لوقا در سنت روایت کتاب مقدس، یعنی تاریخ تفسیر شده به شیوه‌ی نبوی، موضع می‌گیرد. او تاریخی می‌نویسد که باید در ایمان و زندگی ما تغییر ایجاد کند، همانطور که مرپی او هدف تاریخ عهد عتیق را آموزش اخلاقی توصیف می‌کند.

در اول قرن‌تین ۱۱:۱۰، او می‌نویسد که این چیزها برای عبرت ما نوشته شده‌اند. به طور خاص، او در کتاب اعداد به قرن‌تین در مورد گناهان بنی‌اسرائیل در بیابان هشدار می‌دهد و آنها را به عنوان بت‌پرستی، فساد جنسی، آزمایش خدا و شکایت فهرست می‌کند. حال، این چیزها، اول قرن‌تین ۱۱:۱۰، برای آنها به عنوان نمونه اتفاق افتاد، اما برای عبرت ما که پایان اعصار بر ما فرا رسیده است، نوشته شده‌اند.

لوقا تاریخی می‌نویسد که باید در زندگی ما تغییر ایجاد کند، همانطور که پولس، مرپی او، هدف تاریخ عهد عتیق را آموزش اخلاقی، همانطور که دیدیم، و تعلیم توصیف کرد. رومیان ۱۵: ۴، همچنین به دوم تیموتائوس ۳:۱۶ مراجعه کنید. رومیان ۴:۱۵ نادیده گرفته شده و بسیار مهم است. زیرا هر آنچه در روزگاران گذشته نوشته شده است، برای آموزش ما نوشته شده است، تا از طریق صبر و دلگرمی کتاب مقدس، امید داشته باشیم.

مطمئنناً، دوره رسولی بنیادین ممکن است ویژگی‌های منحصر به فردی داشته باشد، فقط به این دلیل که بنیادین است، اما این بنیان، خطوط کلی بنایی را که قرار است بر روی آن ساخته شود نیز تعیین می‌کند. ما از این مباحث مقدماتی به سمت دستورات عمل‌هایی برای کشف و به کارگیری پیام اعمال رسولان حرکت می‌کنیم. ما باید اعمال رسولان را در پرتو هدف لوقا بخوانیم.

توجه به رساله‌های عهد جدید بخونیم. سوم، کتاب اعمال رسولان رو با توجه به عهد عتیق بخونیم.

چهار نفر آن را با توجه به جلد اول لوقا خواندند. پنج نفر آن را با توجه به ساختارش خواندند. دستورات عمل‌هایی برای کشف و به کارگیری پیام اعمال رسولان.

اگر نه پاسخ «همه» و نه «هیچ» راهنمای قابل اعتمادی برای تأثیر هنجاری اعمال رسولان بر کلیسای امروز نباشد، چگونه می‌توانیم پیام روح را به درستی درک و به کار ببریم؟ اول از همه، اعمال رسولان را در پرتو هدف لوقا بخوانید. لوقا درباره اوج عمل رستگاری بخش خدا در تاریخ، یعنی اعمال رسولان در تاریخ می‌نویسد. همانند تاریخ عهد عتیق و انجیل‌ها، آنچه خدا انجام داده است، در اعمال رسولان جایگاه اصلی را اشغال می‌کند.

البته اعمال رستگاری بخش خدا همیشه پیامدهایی برای واکنش ما دارند. اما در کتاب مقدس، نقطه شروع آموزش رفتار درست، فهرستی از وظایف ما نیست، بلکه اعلام دستاورد رستگاری بخش خدا است که ما را به رابطه‌ای مورد لطف او می‌رساند. اگرچه اعمال رسولان حاوی اطلاعاتی در مورد زندگی و فعالیت‌های کلیسای اولیه است، اما اگر سعی کنیم آن را به کتابچه راهنمای سیاست کلیسا یا سیاست‌های تبلیغی تبدیل کنیم، ممکن است ما را ناامید کند.

هدف آن عمیقاً عملی و بین فرهنگی‌تر از بسیاری از سوالات ما در مورد رویه‌ها و استراتژی است. در اینجا روح خدا هویت کلیسا را بین آمدن عیسی، قدرت الهی در حال کار در کلیسا، نتایج آن حضور قدرتمند و محیطی که ما باید در آن مأموریت خود را دنبال کنیم، تا اعمال رسولان ۱۱:۱، نقل قول می‌کند، همین عیسی که از شما به بهشت برده شده است، به همان روشی که شما او را به بهشت دیدید، باز خواهد دوم، ما اعمال را در پرتو هدف لوقا می‌خوانیم. ما اعمال را در پرتو NIV گشت، اعمال رسولان ۱:۱۱. نامه‌های عهد جدید می‌خوانیم.

لوقا هم مورخ است و هم الهی‌دان. همانطور که او وقایعی را که در میان ما به وقوع پیوسته است، لوقا ثبت و نقل می‌کند، این وقایع را نیز معنا می‌بخشد و به عنوان مفسری که توسط روح مسیح هدایت، ۱:۱ می‌شود، اهمیت آنها را نشان می‌دهد. با این وجود، همین واقعیت که او این اهمیت را از طریق ژانر روایت تاریخی به جای یک مقاله الهیاتی بیان می‌کند، هم مزایا و هم محدودیت‌هایی دارد.

یکی از مزایای آن این است که همانطور که لوقا رابط بین نجات خدا و جزئیات تاریخ هلنیستی را نشان می‌دهد، نشان می‌دهد که ایمان مسیحی چقدر با ادیانی که ریشه در عرفان، اسطوره‌شناسی یا گمانه‌پردازی دارند، متفاوت است. لوقا ۲:۱، اعمال رسولان ۲:۱، وقتی روز پنطیکاست فرا رسید، همه آنها در یک مکان جمع شده بودند. اعمال رسولان ۳:۱ و ۲، اکنون پطرس و یوحنا در ساعت نماز، ساعت نهم، به معبد می‌رفتند و مردی لنگ مادرزاد را حمل می‌کردند که هر روز او را در دروازه معبد که دروازه زیبا نامیده می‌شود، می‌گذاشتند تا از کسانی که وارد معبد می‌شوند صدقه بخواهد.

اینها جزئیاتی از تاریخ هستند که لوقا به آنها استناد می‌کند. او این کار را انجام می‌دهد تا زمینه تاریخی پیام خود و اینکه چگونه ایمان مسیحی با ادیانی که ریشه در عرفان، اسطوره‌شناسی یا گمانه‌پردازی دارند، متفاوت است را نشان دهد. عرفان می‌گوید ما خدا را مستقیماً از طریق روح می‌طلبیم.

ما به کتاب‌هایی مثل کتاب مقدس نیاز نداریم، به معلمان یا کشیشان یا دیگران برای کمک به خودمان نیازی نداریم. نه، خداوند به عمیق‌ترین شکل ممکن مستقیماً از طریق روح خود با روح ما ارتباط برقرار می‌کند شاید حتی ذهن را دور بزند. اسطوره‌شناسی، دین رومی، بر اساس یک اسطوره‌شناسی کامل از خدایان و ماجراجویی‌ها و گناهان آنها بنا شده بود.

این کاملاً پوچ است، و با این حال، این پیشینه اسطوره‌ای بسیاری از موارد بود. گمانه‌زنی، فلسفه و عقل انسانی است که بدون کنترل هیچ وحی از جانب خدا، به طور گسترده در حال اجرا است. لوقا نشان می‌دهد که ایمان مسیحی با عرفان، اسطوره‌شناسی یا گمانه‌زنی متفاوت است.

انجیل مسیح یک نظریه انتزاعی یا نماد شاعرانه نیست. این روایتی است که توسط شاهدان از مداخله شخصی خدا در تاریخ برای نجات انسان‌ها تأیید شده است. عیسی بر روی صلیب جان باخت.

عیسی از مردگان برخاست. عیسی و پدر، روح القدس را در روز پنطیکاست بر او نازل کردند. پطرس به هدایت الهی، در خانه کرنلیوس شاهد انجیل بود.

پولس، که همان شائول بود، در طول تاریخ به طرز چشمگیری توسط خدا تغییر دین می‌دهد و به رسول بزرگ غیریهودیان تبدیل می‌شود. از سوی دیگر، یک محدودیت این است که ژانر روایت تاریخی، خود توضیح الهیاتی را تنها به طور غیرمستقیم از طریق جایگذاری مطالب، بازگویی خطبه‌ها و اشارات کلامی به متون و مضامین عهد عتیق مجاز می‌داند. برای وفادار ماندن به هدف تاریخی خود، لوقا، راوی، نمی‌تواند با تفسیر گسترده یا مقالات الهیاتی برای رفع همه سوءتفاهم‌های احتمالی، وارد داستان شود.

او نظرات الهیاتی ارائه می‌دهد، اما مقاله‌ای نمی‌نویسد. رساله، ژانر ایده‌آلی برای خطاب مستقیم و شرح سراسر معنای انجیل و پیامدهای رفتاری آن برای کسانی است که به آن ایمان دارند. بنابراین، رساله‌های عهد جدید، که صریحاً برای هدایت و اصلاح زندگی، ایمان و حیات کلیسا نوشته شده‌اند، بررسی لازم را در مورد کاربردهایی که می‌توانیم از اعمال رسولان برای کلیسای امروز استخراج کنیم، ارائه می‌دهند.

بنابراین، رساله‌ها جایگاه خود را دارند. اگر نتیجه‌گیری‌های الهیاتی ما از اعمال رسولان با آموزه‌های رساله‌ها مغایرت دارد، بهتر است به عقب برگردیم. چیزی در درک ما از آموزه‌های اعمال رسولان اشتباه است.

بدون اینکه سهم ویژه کتاب اعمال رسولان را در آموزه‌های عهد جدید به طور کلی دست کم بگیریم، وقتی هدف کتاب اعمال رسولان را تشخیص دهیم، در پذیرش هر عنصری از روایت آن که در توصیه‌های رساله‌ها تأیید نشده است، محتاط خواهیم بود. می‌توانم بگویم که بر اساس تجربه خودم و دیگر متکلمان مسیحی، می‌دانم که می‌گویم کتاب اعمال رسولان نادیده گرفته شده است. آیا باید در اولویت باشد؟ خیر.

رساله‌ها جایی هستند که آموزه‌ها به واضح‌ترین شکل ممکن بیان می‌شوند، اما ما باید به کل داستان کتاب مقدس توجه کنیم. این قطعاً به معنای انجیل‌ها، اعمال رسولان و کتاب مکاشفه، به ویژه در این زمینه لوقا-اعمال رسولان است. سوم، ما اعمال رسولان را در پرتو عهد عتیق می‌خوانیم.

اهمیت عهد عتیق در سخنرانی‌ها و خطبه‌های اعمال رسولان برای هر خواننده کتاب مقدس آشکار است. به خصوص در جایی که شنوندگان آنها به اقتدار الهی کتاب مقدس اذعان دارند. شاهدان عیسی، کتاب مقدس را با توجه به آمدن مسیح نقل و تفسیر کردند و نشان دادند که چگونه خدمت، مرگ، رستاخیز و نزول روح او، این نوشته‌های نبوی را تحقق بخشید. لوقا مدیون عهد عتیق است و این امر فراتر از نقل قول از عبارات در خطبه‌ها است.

او در سبک روایت خود، پژواک‌هایی از شیوه‌های سخن گفتن عبری را گنجانده است، و به آرامی اما به طور فراگیر پیامی را که در سنت تاریخ نبوی عبری می‌نویسد، تقویت می‌کند و گواه اوج آن سنت در کار مسیح است. علاوه بر این، ارتباط بین اعمال رسولان و عهد عتیق چیزی بیش از یک موضوع کلمات و دستور زبان است. ما بارها و بارها شاهد مضامین عهد عتیق، روح، بنده، داوری مقدس، پراکندگی و آزار و اذیت پیامبران هستیم که از طریق حضور خداوند قیام کرده در کلیسای او به واقعیت جدیدی می‌رسند.

فقط دوباره به برخی از آن مضامین اشاره می‌کنم. روح القدس، خادم خداوند، که همان عیسی است، داوری مقدس خدا، پراکندگی و آزار و اذیت پیامبران، به آزار و اذیت پیامبران عهد جدید، رسولان و دیگر خادمان خداوند تبدیل می‌شود. در سخنرانی بعدی‌مان، با دستورات عمل مفید جانسون در مورد آموزه‌های کتاب اعمال رسولان ادامه خواهیم داد.

من دکتر رابرت ای. پترسون هستم در تدریسش در مورد الهیات لوقا-اعمال رسولان. این جلسه شماره ۱۲ است، دنیس جانسون. چگونه باید اعمال رسولان را بخوانیم؟ دستورات عمل‌ها